Otto Schneid
Papers

5916

Pushinski, Shalom
1 AMS, 2 ALS
[Hebrew]

6

שנה טובה ומאושרה

בריאות אושר והצלחה·

וכל טוב. אמן!

אגרת ברכה לראש השנה

לידידי היקר והנכבד מר ד"ר נפתלי שניידר שליט"א

מאחלים בהוקרה ובהערכה:

שלום פוסי, נחמי, שאול.

ערב ראש השנה תשי"ח

לכ׳

לקפל

השולח:

התמורה קודש לקרן הקימת לישראל

לקפל

ירושלים ערב [illegible] 18/X/57

לידידי ורעי הדגול נפתלי שניידר הי"ו [illegible]
שלום וברכה ורב טוב.

ידידי יקר!

ומדוע נזכרת רק על הדברים אשר קמות [illegible] במקום היום
ונשארו הנמצאים.

למעשה אין השיר אלא בטוי נפשו עמוק [illegible] לעתים
לשמש גם מרפא לכל המעצורות הנפשיות. [illegible]
בזה הסופרים בדרכם ומשתמשים לכל דרגות [illegible]
את המעמד הרוחני המוטל עליהם כך [illegible]
זה הענק הספרותי וההגיוני את כל [illegible] הרוחניים
[illegible] הספרותיות. את [illegible]
הקשה והמסבך [illegible] (בתוכו)
לא היה יכול [illegible]
שהשורות [illegible] בשורה [illegible]
את [illegible] הרוח [illegible]
[illegible] זה היתה [illegible] גדולה [illegible]
[illegible]. וכך היו [illegible] גם [illegible] שילר
[illegible] את דורו [illegible] מאה [illegible]

התקוממה נפשו כנגד העוול הצבורי והפוליטי שנעשים
בהם ונשמתו הטהורה סלדה מהמצב הרוחני השפל, הקלה
שבזמנו ועם השתדלות רבה את שנקו הנפש בדרכי
התורה שלא לפי שלדעת רבים אין מקום לכך.
ומשום כך כל ספריו להשכלת עולמות ולא שאין כן
אף הספרים שכתבו את ספריהם לשם פרנסה או
ושם פרסום יתר וכתבו ספרים בסגנון ובתוכן
לפי רצון ההמון כמו פול דה קוק ואויג'ן סי עשה
שהדביקה עשו רושם על ההמון רק לזמנם ואחר נשכחו
מהר.

ולדברי דידן רואה אני בקריאתו שמתוכן
הוא גם בין הסיפורים לספרות הספרותית והקריאה
ובואו בהכרה לרבים ובעיקר לבני שהם יכירו
את ערכו של הספר העברי ביותר בהרבה לחושב מחשבות
ופשוט רבים את דבריו שבודאי ירוויחו,
ומשקרה הדעות השונות ממנו גם לכך יודו כן
ועתיד ספינתך את מחשבה וזה ולוואי תמצא
מניחה בין הרעש אשר מסביב לך על היו
המחשבות השקט והטוב.
זה מזמן הרגשתי שנוצר מאוד קהלי הרחב.

שלך יקירי, לקרוא את ספרו הנפלא של בנך
ואת הנחמד, ומודה מאוד על הכרה זו ואמרתי לאשתי
בחוקתו אותו, שמתוך הקריאה בין השיטין של הספר הנפלא אני
מבין שיש צדדי הספר, הרבה שנים אינני נפגש איתם למרות
על בסיס המצוות המעשיות.
הפלא הוא כי הנפגשתי הדרך תרגשי בדיוק מזה. אולם
למעלה מזה דוקא לנכון משהו בוחם. אנו תרגשי כפי
שאני משנן כך אני עולה, על במעלה בוחן אני.
אני מאחר תמיד ידידים, משום שיש לי הרגשה שהנחותני
קשורות זו לזו בזה. ~~Seelenverwand~~ זה [illegible]
Seelenverwandtschaft. קשה לי לתאר והרגשה זאת
הטבע והעמוק היותר לא תוכל להשתנות על גורמים
שונים חומריים ופוליטיים.
תרגשי נפגשתי בדיון את דבריך על הלוח
והכותב העצמי והם עוררו בי סקרנות רבה. אולם על
זה - בהזדמנות הבאה
דרוש חמה לאשתך, שתהה השמחה לבניך הנחמדים
מסר נא [illegible] בשלום. שלום אשתי לבנך היקר
ועל הנחמד [illegible] להודות החושב אני [illegible] לשון
לספק מה החושבים עליו ילדיש מחוץ ונאה.

אברי, ישתדל הוא להשתעשע במחשבות
ובמעשים טובים לאחר גם בחבור ספרים טובים או בזמר
בציור או במוסיקה. הקנאה והגאוה והתאוה
הן המדות הגרועות ביותר של האנושות
ונחוץ להתגבר עליהן ולהתייחס לכל מה ששייך להן
בבטול גמור.
הרופא שלך מעכבות ממני למסור לך כל
הענין בכדי לבלות לקבלת החולים.

היה שלום ורב, והסר דאגה מלבך,
היה בריא ושמח ומאושר.
ידידך הנאמן
שלמה פישינסקי

ירושלים, כ"ב באלול תשכ"ב (אלול = אני לדודי ודודי לי)

שנה טובה!

מעמק לבי הטוב בעדך, בעדכם המשפחות ובמשאלות הגלויות
והשתלמויות נפשיות תמידיות, כפי נפתלי שנ"ד ולכל ביתו, שלומקה ורות

ידידי טוב ונעלה!

קשה לי לתאר במלים את הרושם הרב
שעשה עלי מכתבך הטוב, שנסך עלי מעין טל של תחיה רוחנית
והרגשתי אסיר תודה לך בכל מעמקי לבי.

דבריך יקרים בעיקר. עלינו תמיד להתאמץ לשפר
את הכבוד שבחיים, של הזולת ושל העצמי, ואולי בעיקר
של העצמי. יש רק לאסוף באמונה חלק קטן מהרשמים ומהרגשות
של העצמי על יפיו ועל כיעורו, את החלק שאפשר ללמוד ממנו
משהו ולהשתמש בו לצורך הכלל או הפרט, בדרך השאיפה
לשלמות הרוחנית האמיתית.

הדרך הטובה ביותר, המוצלחה למטרה חשובה זו,
הוא לדעתי, הסליחה, השני הרצון לסלוח לכל אדם. אם אינני
טועה, אמר הסופר ~~~~ Sudermann בספרו "Frau Sorge" „אשר
עשה בימי נעורי רושם רב: "Leben ist lieben, leiden und
dulden". אני חושב שתסכים את שוש להוסיף על המלים
הללו: "und verzeihen". כדראן הגוי הגדול הזה, חושב כמוך
כמוני, אולי אינו צריך בוטח את המדה האחרונה. אולי הוא
מושפע מנוצריה וסוף שגדלות האדם אתה יכולה לציין להגיע

את מדת הסליחה ולכן הוא שם את הדגש על שלש המצוות
החשובות לענין ב"ואהבת [illegible] Liebe" ואין לך ספק
שבמדת-אמת הוא צודק שהרי וחסו החקה אינם יכולים להיות נמדדים
באמת מדה זו של סליחה, בכל אופן אין ויחסו החקה הרשמית
יכולים להודות בכך שכן אם נקבל את הרעיון הזה כן - וסלחו
עלינו לבטל כמעט את רב חקי העונש של החקה הקדומה
והחדשה הבנויים עפי הרב על ה jus talionis.
ברק המוסר הי הודו העליון אני סוקר כך. אצלו השאלות
הנפשיות אינה בורה אצלו מתוך ותמרים מריביז ותמריב לגבי
הכלל והפרט. ותמריז אלה מעלים את האדם לידי ההכרה
הזמנית של "האני" וה"הוא" של ה alter וה ego
ומבהירים לו את הצד השוה שבהם ואת השוני שבהם.
וכשאנו מכירים היטב את האנושי בכלל ובפרט
את הקמות ואת מותר האדם מן הבהמה" אנו
יכולים לסלוח לכל על הכל, שהרי אנו יודעים את האדם
באשר הוא אדם ומכירים אותו היטב ועד כך מתברר לנו
שהזדונות שלו אינם אלא שגגות והשגגות שלו אינם
אלא טעויות בעלמא ואילו על טעויות אין לכעוס.
אמנם גם טעות יכולה להחשב לחטא ואין אדם צריך
לטעות. אלו להבהיר אין הנושא לכך לנשמה, שהוא
קשור בחקה שנמוסיה לבבכריה לצמתבגיה: ./.

אולם על כך אפשר תמיד לענות: אין אדם נתפס
על טעותו. ומי יודע? יתכן שגם הטעות איננה אלא
אלו שכמה גורמים היו לה, גורמים אובייקטיביים, כמובן
ואין לאדם שטעה ליתן את הדין על טעותו.
תרשי!

אשר לשאלתך על שהרביתי להגן אולי
יותר מדי. נדמה לי חקרתך מאד מאד ולפעמים
כי גם לך נדמה לי שאני מדבר עליך פנים אל פנים
ועיניך המאירות משקפות אלו. נכון ומסקנותיך
אתרצות להוסיף עליהם ולהאירם מכל צד בהערות והארות
וכל זה גורם לי הנאה מרובה מעין הנאה שבהשאלה.
ברק כזה אני עוד כמה שנים: מאוד מאוד
הייתי רוצה לראותך ולשוחח אתך וכמה פעמים כשהייתי
בחיפה נסיתי לדבר אולם לא ידעתי את כתובתך ואשר
עלו ושכחתי או לבקש לטלפון לא יכלתי משום שהזמן שעמד
לרשותי היה קצר מאוד, כי כרגע לא נסעתי לחיפה אלא
לפגישה, לטבריה או לשדה-בוקר ובחיפה יכלתי
לשהות רק שעה או שעתיים עד שיוצא האוטובוס. אולי
כדאי מכון שכתבתך ודירה לי, אשתדל לבוא הפעם
לבקר אותך ויפה להיות שהזדמנות כזאת תמצא
בקרוב. לעת עתה, לרגל שנתך, להמשיך בנשר-מכתבנו

אני, ב"ה ואנו קיימים ת"ל ולא חסר לנו דבר.
לפני חמש שנים בערך יצאתי לפנסיה
ויש לי הזדמנויות של מנוחה שלמה הנחוצה למחשבה.
דרוש אני עוסק בעבודות שבכתב (בדיונים מחקריים
של מבחנים בתנ"ך והמרכזתן) [illegible], אמנם עסקים
משעממים במדה ידועה, אולם אני נהנה מהם.
הרבותי שיש לכתוב ולפרסם בדפוס שלמה בדק ואמת
הסליחה.
כתבת לי ובעבר, מכתבים מפורטים [על] מה שלומך, מה
שלום בני ביתך. מהי מדרגת השתלמותך באמנות
הציור להפסיל את הכיור. אני מאוד מעריך את
האמנות היפה הזאת ושמחתי עליך לאמר שבזמן
האחרון הרבות להשתלם בה.
ואחרון אחרון חביב מה שלום בני ביתך?
קראתי את ספרו של בנך הזלוו היקר, יפה, ומאוד
מאוד מצא חן בעיני קניה ונימה. שני ספוריו
ונתתם אותם כתשורה לשני נכדי. הם אמנם עדין
קטנים, אבל בעלי כשרון הם, ולכן הרשיתי לעצמי להקריא
לפניהם (הם אינם יודעים עדין קרוא וכתוב) והדבקים מצאו
חן בעיניהם. היה שלום יקירי, והמשך לכתוב. דש חמה
ולהתראות [illegible] ידידך אוהבך, מוקירך ומכבדך: [signature]